

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ทำให้บุคคลในสังคมจำเป็นต้องมีการติดต่อเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคม หรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลและถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ แก่กันและในด้านเศรษฐกิจ ภาษามีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเจรจาต่อรองด้านการค้า และการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่นๆ เนื่องจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทยสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไปสู่สังคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 1)

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศสมาชิกที่กำลังจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญและความจำเป็นมากขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องมีการวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะพัฒนาเด็กเยาวชนและคนไทยให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมคาดหวัง ครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรสำคัญในการถ่ายทอดความรู้เพื่อพัฒนาสังคมต้องมีการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนไปศึกษาเรียนรู้ตลอดเวลาแสวงหาเทคนิควิธีสอนใหม่ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และผู้บริหารต้องให้ความสำคัญพร้อมสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนการสอน ในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาประจำชาติและภาษาต่างประเทศเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ในสังคมอาเซียนและเวทีโลกต่อไป

ด้วยเหตุนี้จึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติโดยเป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิตนอกจากนี้อาเซียนยังกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็น “working language” จึงต้องเข้าใจให้ลึกซึ้งตามความหมาย

ของถ้อยคำว่าเป็น “ภาษาทำงาน” ของทุกคนในอาเซียน (เดลินิวส์ออนไลน์ วันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555) และกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” ซึ่งหมายความว่า ทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างกันในการทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่รัฐบาลตลอดจนองค์กรและหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ที่ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของอาเซียนสำหรับการทำงานร่วมกัน และประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชนจะต้องไปมาหาสู่ร่วมประชุมปรึกษาหารือและสื่อสารกันและนักธุรกิจและคนทำมาค้าขายระหว่างประเทศก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการติดต่อธุรกิจระหว่างกันอีกด้วย ดังนั้นภาษาอังกฤษปัจจุบันคือภาษานานาชาติเป็นภาษากลางของโลกของมนุษยชาติที่ใช้ติดต่อระหว่างกันเป็นหลัก ไม่ว่าแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก

จากความสำคัญดังกล่าวภาษาอังกฤษจึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่นักเรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และเสริมสร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนด ให้เรียนทุกช่วงชั้น โดยสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่นักเรียนทุกคนต้องเรียน และจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่มีความลึกและเข้มข้น หรือรายวิชาใหม่ ให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ โดยกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษาอังกฤษไว้ว่า ไม่ได้เรียนเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเท่านั้นแต่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อสามารถใช้เป็นเครื่องมือ ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการทำงานอาชีพ การที่นักเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี นักเรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกนักเรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นนักเรียนที่พึ่งตนเองได้ และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในการศึกษาต่อรวมทั้งการประกอบอาชีพ (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 1) การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนักเรียนจะต้องศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น รวมทั้งยังต้องสามารถถ่ายทอดความรู้แก่

ผู้อื่นได้ ดังนั้นนักเรียนจำเป็นต้องมีทั้งทักษะในการรับสาร (receptive skills) คือ ทักษะการฟัง และการอ่าน และทักษะในการส่งสาร (productive skills) คือ ทักษะการพูด และการเขียน

การอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันเพราะการอ่านคือบ่อเกิดของความรู้ การอ่านไม่ใช่เพียงการสะกดคำและอ่านเท่านั้นแต่การอ่านยังเป็นขบวนการค้นหาความหมายหรือ การเข้าใจตัวอักษรพร้อมทั้งช่วยให้ผู้อ่านมีแนวคิดใหม่ๆเกิดขึ้นจากประสบการณ์เดิม (ชวลี อินมั้น, 2533, หน้า 5) การอ่านต้องมีสมาธิรับรู้จัดลำดับและประมวลข้อมูลที่ได้จากการรับรู้เพื่อให้ได้สาระ มากที่สุด (ปานจิตต์ โกญจนาวรรณ และธนิกานต์ มาฆะศิริรานนท์, 2542, หน้า 27) การอ่านไม่ใช่ เพียงผู้อ่านทราบความหมายของสัญลักษณ์ของตัวอักษรเท่านั้นแต่ต้องตีความหมายสิ่งที่อ่านให้ได้ ขณะเดียวกันต้องสามารถประเมินผลสิ่งที่อ่านโดยนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้ตัดสินว่าถูกต้อง สมเหตุ สมผลมากน้อยเพียงใด (ไพพรรณ อินทนิล, 2546, หน้า 7 อ้างถึงใน เพ็ญศรี รังสิยางกูล, 2530, หน้า 9) ดังนั้นทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากนักเรียน จำเป็นต้องอ่านตำราเรียน สื่อสิ่งพิมพ์ หรือบทความทางอินเทอร์เน็ตที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อ แสวงหาความรู้อย่างกว้างขวาง และลึกซึ้ง การอ่านจึงเป็นทักษะที่คงอยู่กับนักเรียน และมีโอกาสใช้ มากที่สุด (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532, หน้า 83)

ปัจจุบันความรู้ส่วนใหญ่ที่จะค้นคว้าได้ด้วยตนเองได้นั้น มักจะออกมาในรูปแบบของ สิ่งพิมพ์ซึ่งต้องอาศัยทักษะทางด้าน การอ่านและการเขียน ดังที่ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารีได้ทรงบรรยายถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี พ.ศ. 2530 ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยไว้ดังนี้ (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อ้างถึงใน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย, 2543, หน้า 4)

(1) การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธี อื่นๆ เช่น การฟัง

(2) ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่มีการจำกัดเวลาและสถานที่ที่สามารถนำไป ไหนมาไหนได้

(3) หนังสือเก็บได้นานกว่าสื่ออย่างอื่นซึ่งมักมีอายุการใช้งานโดยไม่จำกัด

(4) ผู้อ่านสามารถฝึกการคิดและสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน

(5) การอ่านส่งเสริมให้สมองดีมีสมาธินานกว่าและมากกว่าสื่ออย่างอื่นทั้งนี้เพราะ ขณะอ่านจิตใจจะต้องมุ่งมั่นอยู่กับข้อความ พินิจพิเคราะห์ข้อความ

(6) ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง จะอ่านคร่าวๆ อ่านละเอียด อ่านข้าม หรืออ่านทุกตัวอักษร เป็นไปตามใจของผู้อ่าน หรือจะเลือกอ่านเล่มไหนก็ได้เพราะหนังสือมีมาก สามารถเลือกอ่านเองได้

(7) หนังสือมีหลากหลายรูปแบบและมีราคาถูกกว่าสื่ออย่างอื่นทำให้สมองผู้อ่านเปิดกว้างสร้างแนวคิดและทักษะได้มากกว่าไม่ยึดติดอยู่กับแนวคิดใดๆ โดยเฉพาะ

(8) ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเองวินิจฉัยเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเอง รวมทั้งหนังสือบางเล่มสามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วยเมื่อปฏิบัติแล้วก็เกิดผลดี

จะเห็นได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอน ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนไม่ว่าจะเป็นวิชาใดก็ตาม ล้วนต้องใช้การอ่านทั้งสิ้น ในบรรดาทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับเด็กไทยทักษะการอ่านจำเป็นมากที่สุดสำหรับนักเรียนไทย ทั้งนี้เพราะการอ่านสามารถทำได้ทุกเวลาและทุกสถานที่เมื่อนักเรียนมีทักษะในการอ่านด้วยตนเองแล้วนักเรียนสามารถไปอ่านที่บ้านหรือห้องสมุดได้ ถ้าครูสามารถสอนให้นิสัยรักการอ่าน และจะอ่านด้วยความเพลิดเพลินเช่นเดียวกับการอ่านภาษาไทย และเป็นทักษะที่คงอยู่กับนักเรียนไปตลอดชีวิต เพราะนักเรียนสามารถใช้ทักษะการอ่านศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ตลอดเวลา ทั้งในการเรียนระดับสูง หรือในการทำงาน (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, หน้า 13)

จากรายงานการประเมินของสำนักทดสอบทางการศึกษารายงานว่า คุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของผู้เรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 มีผู้เข้าสอบจำนวน 734,822 คน จากคะแนนเต็มวิชาละ 100 คะแนน วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด 33.82 คะแนน ซึ่งน้อยที่สุดใน 8 สาระการเรียนรู้ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีการประเมินผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยสำนักทดสอบทางการศึกษารวมทุกสังกัดจำนวนนักเรียน 680,445 คนได้คะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละ 30.35 ซึ่งน้อยเป็นอันดับสาม รองจาก วิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศึกษา และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จำนวนนักเรียน 414,688 คนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 25.35 ซึ่งน้อยเป็นอันดับหนึ่ง อยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำกว่าทุกกลุ่มสาระ (สถาบันทดสอบทางการศึกษา, 2556) จากผลการรายงานดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาครูขาดทักษะในการสอนภาษาอังกฤษปัญหาครูมีความรู้ความเข้าใจหลักสูตร ไม่ชัดเจนครูมีภาระงานพิเศษมากตลอดทั้งปีปัญหาสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอและปัญหานักเรียนขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียน (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 94-95) นอกจากนี้ อาจมีสาเหตุมาจากการขาดทักษะการอ่านของนักเรียนร่วมด้วยก็ได้

การจัดการเรียนรู้ด้วย วิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษขณะเดียวกันนักเรียนได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ เป็น

การส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน ประการสำคัญ คือ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) นอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษแล้ว ยังสร้างเจตคติที่ดีให้แก่ นักเรียน เพราะนักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ รู้จักตั้งคำถามในสิ่งของตนเองต้องการรู้ และเนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) ต้องมีการระดมสมอง การร่วมกันอภิปราย นักเรียนจึงได้เรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคมในด้านการทำงานร่วมกัน การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น อีกทั้งยังมีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลินในการร่วมทำกิจกรรมแต่ละขั้นตอนอย่างมีความสุข จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เพราะเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการคิด และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้ยังมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ แจ่มจรรย์ (2547, หน้า 79-81) วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547, หน้า 117-119) และศุภร จินดาเวช (2549, หน้า 127) ที่ศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) มีทักษะการอ่านสูงขึ้น ส่วนงานวิจัยของ คุณิตา แดงประเสริฐ (2549, หน้า 160-162) ที่ศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และเขียนสรุปความโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) มีทักษะการคิด วิเคราะห์ และการเขียนสรุปความสูงขึ้น นอกจากนี้ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนในงานวิจัยดังกล่าวยังพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากข้อมูลทีกล่าวมาข้างต้น ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ จึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) มาใช้ทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ให้เกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และส่งผลต่อคุณภาพของการเรียนการสอนของนักเรียน โดยรวมจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) มาใช้พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์สมุทราสาร จังหวัดสมุทรปราการ

ผู้วิจัย ได้เล็งเห็นความสำคัญที่จะศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์สมุทราสาร จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษ และนำ

พื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษในสาระอื่นๆ อีกทั้งยังสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่าน และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษได้

คำถามของการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูหรือไม่
3. นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) มีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus)
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus)

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสารสาสน์สมุทราสาร จังหวัดสมุทรปราการจำนวน 3 ห้องเรียนๆ ละ 30 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์สมุทราสารจังหวัดสมุทรปราการที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน รวม 60 คน โดยได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) ด้วยวิธีจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง ซึ่งการจัดห้องเรียนแต่ละห้องเป็นการจัดกลุ่มนักเรียน แบบความสะดวกสามารถกัน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกบทอ่าน หรือข้อความสั้นๆ จากหนังสือแบบเรียน MEGAGOAL2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้แก่ 1) ChakPra 2) Yuth Hostel 3) Someone Has Do It! 4) The Best Place 5) Still Standing 6) Globalization of Food 7) Is a Pluto Planet 8) Killer Whale

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้คือ

4.1 ตัวแปรต้นคือ วิธีการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus และการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู

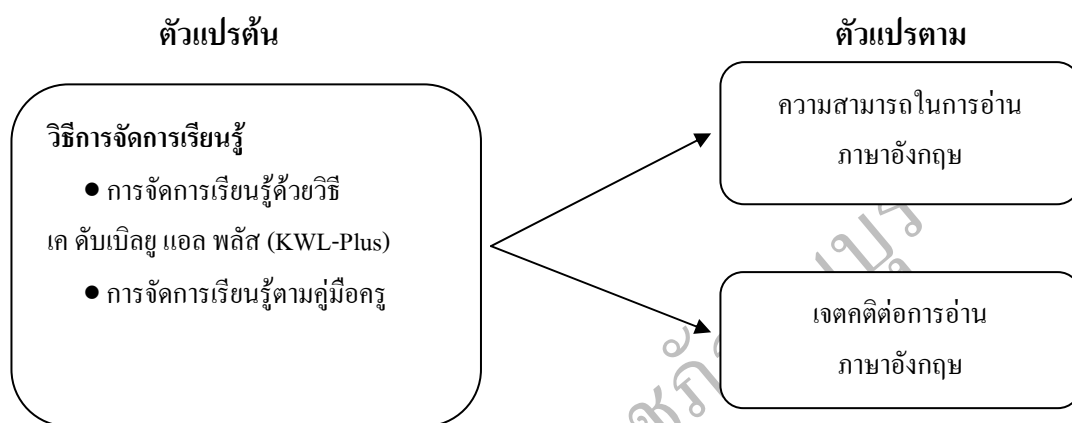
4.2 ตัวแปรตามคือ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

5. ด้านระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โดยใช้เวลาในการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาทีรวม 16 คาบ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี เค ดับเบิลยู แอล พลัส (KWL-Plus) สามารถพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังแสดงแผนภูมิ ต่อไปนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ไม่คำนึงถึงตัวแปรด้านความถนัดอายุระดับสติปัญญาพื้นฐานการศึกษา สภาวะทางเศรษฐกิจเนื่องจากเป็นนักเรียนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่แตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของคำ สัญลักษณ์ รวมทั้งเรื่องราวต่างๆ โดยอาศัยกระบวนการคิด ประสบการณ์เดิม และเจตคติของผู้อ่าน เพื่อที่จะเข้าใจความรู้สึก นึกคิดของผู้เขียน และสามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ รวมถึงจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ ขยายความ และสรุปความเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านได้โดยในงานวิจัยนี้ จะใช้เนื้อหาเรื่อง 1) ChakPra 2) Yuth Hostel 3) Someone Has Do It! 4) The Best Place 5) Still Standing 6) Globalization of Food 7) Is a Pluto Planet 8) Killer Whale

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับความสามารถของนักเรียนในการอ่านภาษาอังกฤษ ทางด้านการแปลความตีความบอกรายละเอียดจับใจความสำคัญและสรุปเรื่อง ที่อ่านจากหนังสือแบบเรียน MEGA GOLD 2 ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบปรนัย 4 ตัวเลือกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อ

การจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธี KWL-Plus หมายถึง การสอนอ่านที่จัดกิจกรรมการอ่านให้ผู้อ่านได้นำความรู้เดิมของตนที่มีอยู่แล้วไปช่วยตีความในเนื้อเรื่องที่อ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากขึ้น และเป็นวิธีการสอนที่มีจุดมุ่งหมายหลัก เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน และในขณะเดียวกันสามารถนำไปพัฒนาทักษะทั้งสี่ของการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อมๆ กัน แต่จะเน้นความเข้าใจในการอ่านเป็นหลัก และให้นักเรียนสามารถแสดงความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านได้ด้วยการพูดสรุปความในตอนท้ายหลังจากเสร็จสิ้นการเขียนแผนภูมิความหมาย ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของการอ่านได้ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus ซึ่งเป็นทฤษฎีของ Ogle Donna มีขั้นตอน ดังนี้

กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre – reading)

ขั้น K (What do I Know)

1. ขั้น K (What do I Know) ขั้นนี้ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่องครูจะอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ระดมสมอง (Brainstorms) และเขียนคำตอบของนักเรียนลงในแผนภูมิรูปภาพช่อง K – What we know หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทข้อมูลความรู้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน

ขั้นระหว่างการอ่าน (During reading)

2. ขั้น W (What do I want to learn) ขั้นนี้ครูค้นหาความจริงจากคำถามของนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนนักเรียนสนใจ อยากรู้ หรือถามที่ยังไม่มีคำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่อง พร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนรายการคำถามลงในช่อง W – What we want to know หลังจากนั้นนักเรียนทุกคนอ่านเรื่องและตอบคำถามที่ตั้งไว้ ระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตัวเองได้

กิจกรรมหลังการอ่าน (Post – reading)

3. ขั้น L 1 และ Plus (What I learned) ในขั้นนี้จะระบุน้ำความรู้ที่นักเรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นทั้งระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในช่อง L- What we have learned พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

4. ชั้น L 2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่จัดประเภทไว้ในชั้น K เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขาพร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

5. ชั้น L 3 (Summarizing) สรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิด ซึ่งการเขียนในขั้นนี้จะมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน

Plus คือ การเขียนแผนภูมิความหมาย และการเขียนสรุปข้อมูลที่ได้จากการอ่าน

การจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแนวการสอนของหน่วยการศึกษา นิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน
2. ชั้นดำเนินการสอน
3. ชั้นสรุป

เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกทางความคิดเห็นความรู้สึกและการกระทำหรือแนวโน้มพฤติกรรมที่แสดงต่อการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในด้านเนื้อหาวิชาการ ครูผู้สอนวิธีการสอนสถานที่ รวมทั้งบรรยากาศในชั้นเรียนและกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านบวกและด้านลบในด้านบวกได้แก่การเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษในด้านลบได้แก่การไม่เห็นคุณค่าหรือประโยชน์ของการเรียนความรู้สึกไม่พอใจไม่ต้องการอยากหลีกเลี่ยงที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งวัดได้จากผลคะแนนการทำจากแบบทดสอบวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามแนวของ Likert มาตราวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ต กำหนดช่วงความรู้สึกเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยเฉยๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 20 ข้อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์สมุทราสารให้สูงขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในการเลือก และพัฒนาวิธีสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน และสอดคล้องกับสภาพทางสังคม
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ